

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इतिशां०आ०एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ ७३ ॥ अथेति ॥ १ ॥ २ ॥ अनुबंधपापदोषं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ तद्वतः हिंस्रधर्मा ॥ ८ ॥
किंकृत्वाधारयेयवैप्राणानित्यभ्यर्चयन् ॥ ततः सपथिभोक्तव्यं त्रेक्षमाणो न किंचन ॥ ३ ॥ कृतघ्नः पुरुषव्याघ्रमनसे दमचितयन् ॥ अयं बकपतिः पार्थ्व्यमांस
राशिः स्थितो महान् ॥ ३४ ॥ इमं हत्वा गृहीत्वा च यास्येह सप्तमभिद्रुतं ॥ ३५ ॥ इति श्रीम० शां० आप० कृतघ्नोपाख्याने एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥
भीष्म उवाच अथ तत्र महाचिप्मान न लोवा तसारथिः ॥ तस्या विदूरे क्षार्थं खगेद्रेण कृतो भवत् ॥ १ ॥ स चापि पार्थ्व्यसुष्वापनिः श्वस्तो बकरादृतदा ॥ कृतघ्नस्तु
सदुष्टात्मा तं जिघांसुरथाग्रतः ॥ २ ॥ ततो लातेन दीप्तेन निःश्वस्तं निजघानतं ॥ निहत्य च मुदा युक्तः सोऽनुबंधं न दृष्टवान् ॥ ३ ॥ स तं विपक्षरोमाणं कृत्वा प्रावप च त
दा ॥ तं गृहीत्वा सुवर्णचययौ द्रुततरं द्विजः ॥ ४ ॥ ततो न्यस्मिन् गते चान्हि विरूपाक्षो ब्रवीत्सुतं ॥ न त्रेक्षे राजधर्माणमद्य पुत्रखगोत्तमं ॥ ५ ॥ स पूर्वसंध्यां ब्रह्माणं व
दितुं यातिसर्वदा ॥ मां वा दृष्ट्वा कदाचित्स न गच्छति गृहं खगः ॥ ६ ॥ उभे हिरात्रि संध्ये वै नाभ्यगात्स ममालयं ॥ तस्मान्न शुद्ध्यते भावो मम स ज्ञायतां सुहृत् ॥ ७ ॥
स्वाध्यायेन विद्युक्तो हि ब्रह्मवर्चसवर्जितः ॥ तद्वतस्तत्र मे शं काहन्यात्तं स द्विजाधमः ॥ ८ ॥ दुराचारस्तु दुर्बुद्धिरिगितैर्लक्षितो मया ॥ निष्कपोदारुणाकारो दुष्टो द
स्युरिवाधमः ॥ ९ ॥ गौतमः सगतस्तत्र तेनोद्दिग्धं मनो मम ॥ पुत्रशीघ्रमिति गत्वा राजधर्मनिवेशनं ॥ १० ॥ ज्ञायतां स विदुश्चात्मा यद्विजीवति माचिरं ॥ स एव
मुक्तस्त्वरितोरक्षोभिः सहितो ययौ ॥ ११ ॥ न्यग्रोधं तत्र चापश्यत् कंकालं राजधर्मणः ॥ सरुदन्नगमत्युन्नोराक्षसे सद्रस्यधीमतः ॥ १२ ॥ त्वरमाणः परं शक्त्या गौत
मग्रहणाय वै ॥ ततो विदूरे जगृहुर्गौतमं राक्षसास्तदां ॥ १३ ॥ राजधर्मशरीरं च पक्षास्थिचरणोद्भिन्नतं ॥ तमादायाथ रक्षांसि द्रुतं मे रुब्रजं ययुः ॥ १४ ॥ राजश्वद
शयामासुः शरीरं राजधर्मणः ॥ कृतघ्नं पुरुषं तं च गौतमं पापकारिणं ॥ १५ ॥ रुरोदराजा तं दृष्ट्वा सामात्यः स पुरोहितः ॥ आर्तनादं श्रुत्वा सुमहानभूत्तस्य निवेशने
॥ १६ ॥ सखीकुमारं च पुरुषं भूवास्वस्थमानसं ॥ अथाब्रवीन्नृपः पुत्रं पापोयं वध्यतामिति ॥ १७ ॥ अस्य मांसैरिमे सर्वे विहरंतु यथेष्टतः ॥ पापाचारः पापकर्मापा
पात्मा पापसाधनः ॥ १८ ॥ हंतव्योयं मम मतिर्भवद्भिरितिराक्षसाः ॥ इत्युक्त्वा राक्षसेन्द्रेण राक्षसाघोरविक्रमाः ॥ १९ ॥ नैच्छंतं तं भक्षयितुं पापकर्माणमित्युत ॥
दस्युनां दीयतामेष साध्व्यघपुरुषाधमः ॥ २० ॥ इत्युचुस्ते महाराज राक्षसेन्द्रं निशाचराः ॥ शिरोभिः प्रणताः सर्वे व्याहरन् राक्षसाधिपं ॥ २१ ॥ न दातुमर्हसि त्वं नो
भक्षणायास्य किं त्विषं ॥ एवमस्त्विति तानाह राक्षसेन्द्रो निशाचरान् ॥ २२ ॥ ॥ १॥ १० ॥ ११ ॥ कंकालं अस्थि ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥